

ALTI

TAPINMA İLKELERİ

Yağmur neden yukarıya doğru değil de aşağıya doğru yağar? Güneş neden doğudan doğup batıdan batar? Neden nefes aldığımızı ciğerlerimize su değil, hava çekeriz? Bunlar saçma sorular değildir. Bilim adamları bunların yanıtlarını bulmak için yıllar harcamışlardır. Evren ve içinde olan her şeyin onu düzenli tutan yasalar tarafından yönetildiğini öğrenmişlerdir. Bu düzen olmadan yağmur, güneş batışları ve yaşam olmazdı. Bunlar "doğa kanunları"dır. Mesih inanlıları olarak bizler bunların "Tanrı'nın yasaları" olduğunu bilmeliyiz.

Yaratıcımız, evreni yönetmek için bu yasaları koymuştur.

Tanrı'nın yasaları ve yönetimi olmadan evrenin mutlak bir kaos içinde olacağı gibi, O'nun kurallarına uymazsak içinsel yaşamlarımız da düzen içinde olamaz. Bu içinsel kurallara Tanrı'nın ahlaksal yönetimi adı verilir. O'nu hoşnut etmemiz için, yerine getirilmesi gereken ruhsal adımlar ya da şartları içerirler. Örneğin kişi tövbe edip İsa Mesih'i Kurtarıcısı olarak kabul etmezse ruhunun kurtuluşu mümkün değildir.

Tanrı, Sözü'nde tapınmamız için kuralları da bildirmiştir. Bunlardan

bazılarını önceden inceledik. Tapman birinde olması gereken üç içinsel niteliğin neler olduğunu hatırlıyor musunuz? Bunları Ders 1'de inceledik ve alçakgönüllülük, itaat ve sevgi olduklarını öğrendik. Ayrıca tapınmamızı dışavurma yollarını da inceledik: dua, hizmet ve müzik aracılığıyla... Bu derste, kendimizi etkin Mesih İnanlısının tapınması için nasıl hazırlayabileceğimizi inceleyeceğiz.

Bu derste şunları inceleyeceksiniz:

İçinsel Hazırlık

Dışinsel Dışavurum

İÇİNSEL HAZIRLIK

Tapınma için doğru hazırlık, içinsel yaşamlarımızda temiz ve açık olmayı ve dağınık olmamayı içerir. Bunları bu sıralamaya göre ele alacağız ama düşüncelerimiz ve tutumlarımız konusunda bazen örtüşeceklerdir.

Temiz Olmak

Tanrı'nın önünde *temiz olmak*, O'nun önünde günahsız bir şekilde durmak demektir. Bu tabii ki ancak, Tanrı'nın Kendisi bizleri bağışladıkça ve günahlarımızı yıkadıkça mümkündür.

Ey Tanrı, lütfet bana, sevgin uğru-

na; sil isyanlarımı, sınırsız merhametin uğruna. Tümümüyle yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan (Mezmur 51:1-2).

Kadının biri, kiliseye gittiğinde başı çok fena ağrıyordu. Kilise önderi, kendisi için dua etmelerini önerince kadın, "Hayır, benim için dua edilemez, çünkü bugün çocuklarıma kötü davrandım, onları gereksiz yere azarladım" diye yanıt vermişti.

Kilise önderi, ona yumuşakça Tanrı'nın bağışlamasını isteyebileceğini, onu kabul edebileceğini ve O'nun önünde doğru bir şekilde durabileceğini hatırlattı. Kadın bunu yaptı ve anında iyileşti. Fiziksel iyileşme-

sinden belki de daha önemli olanı, sadece bunu O'ndan istemekle Tanrı'nın önünde temiz olabileceğini anlamasıydı.

Sadece bunu Tanrı 'dan isteyerek bağışlanma almamız, kendi yolumuza gidip, canımızın istediği her şeyi yapabileceğimiz anlamına mı gelir? Buna 1.Yuhanna 3:9 yanıt versin: *"Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez."*

Yuhanna bizlere, İmanlının, bilerek isteyerek günah işleyip de bunun Tanrı'yla olan ilişkisini etkilememesinin mümkün olmadığını söyler.

Günah işlediğinde dua ederek tövbe etmelidir. Ama daha da ötesi, İsa'yı sevdiğimizde ve kurtuluşumuz için ödediği bedelin bilincine vardığımızda kendimizi temiz tutmayı ve Kutsal Kitap'ın söylediği gibi günahla lekenmemeyi isteriz.

Açık Olmak

Rab bizi temizledikten sonra temiz kalmayı isteriz ve bu da kendimizle Tanrı arasındaki her şeyi *açık* tutmak anlamına gelir.

Elçi Pavlus, ileride olanlara uzanmak için elinden geleni yaptığını söylemişti. *"Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yap-*

tığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum" (Filipililer 3:14).

Elçilerin İşleri 24:16'da, *"Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum"*

demişti. Ama vicdanımız her zaman nasıl temiz kalabilir? Bazı İmanlılar bu soruyu sormuşlardır ve Rab'bi hoşnut etmeyeceklerinden o denli korkmaktadırlar ki her zaman korku içinde yaşarlar. Kendi yüreklerini araştırma hatasını yapmışlardır.

Bunu yapmak, bir evi, pili zayıf küçük bir el fenerinin ışığıyla temizlemeye çalışmak gibidir. Gerçekten neyin temizlenmeye ihtiyacı oldu-

ğunu göstermeyebilir ve aynı zamanda lekесiz bir alanın üzerine gölge düşürebilir.

Mezmur 139:23-24 daha iyi bir yol olduğunu söyler:

Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

Yüreklerimizi Rab'bin sınamasına izin verdiğimizde, O bunu bizi suçlamadan yapacaktır. Bizim insansal zayıflıklarımızı anlar. Yine de O, kutsal ve doğrudur ve günaha hoşgörü gösteremez. Bu yüzden O'nunla aramıza bir şeyin girmesine

izin verirsek bunu bize bildireceğinden emin olabiliriz. Dahası, bize bunun hakkında ne yapabileceğimizi de söyleyecektir. Bize Sözü'nü vermesinin nedeni budur: Bize yol göstermek, bize öğretmek ve bizi doğru yolda yürütmek için.

Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar (Vahiy 22:14).

Burada bildirilen günahların çoğu, kolayca görülüp tanımlanabilen gü-

nahlardır. Ancak büyüclük yapmak ve putlara tapmak çabucak anlaşılmayan biçimler olabilir. Bir partide oynanan bir oyun, "sırf eğlenmek için" yapılan bir şey gibi gözükebilir. Yasa'nın Tekrarı 18:9-13, kahve ya da iskambil falı, medyumlara gidip ruhlara akıl danışma ya da yıldız falı gibi günümüzde gördüğümüz uygulamalara benzer uygulamaları adlandırmaktadır. Geçmişte bu tür bir uygulama için kullanmış olduğunuz bir kitabınızı ya da başka bir şeyiniz varsa onu yakmalısınız. Onu hiç kullanmamış bile olsanız onu atmalısınız çünkü Şeytan sizi tuzağa düşürmek için onu daha sonra kullanır.

Yalan söylemek gibi birçok günahın günah olduğu o kadar çok açıktır ki küçük bir çocuk bile bunun ne olduğunu bilir. Ama düşman olan Şeytan, inanlıyı bunlarla bile sendeletmeye çalışır. Ayartılma, "küçük, beyaz bir yalan"ın bizi zorluktan kurtaracağı ya da para kazanmamıza yardım edeceği zamanlarda ortaya çıkar.

Ama bu şeylerin bizi korkutmasına gerek yoktur. Tanrı bize vaatlerini vermiştir ve bizi düşmekten alıko-yacağım ve bizi yüce huzuruna, *"büyük sevinç içinde lekesiz olarak"* çıkaracağını söylemiştir (Yahuda 24).

Dağınık Olmamak

Temiz olmak ve Tanrı'yla aramızda her şeyin açık olması hakkında konuştuk. *Dağınık olmamak* sözcüğünü, doğru yer ve zamana konulduklarında yanlış olmayan ama bizleri Tanrı'yla yakın bir ilişkiden alıkoyabilecek olan şeylerden söz etmekte kullandık.

Bir örnek olarak, imanlı bir hanım, örgü örme becerisini başkalarına yardım etmek için kullanıyordu. Çocuklar için sıcak süveterler, balıkçılar için kalın yün çoraplar yapıyor ve başka pek çok kadının bilmediği tamirat işlerini yapıyordu. Bazen fırtınalı gecelerde Kutsal Kitap'

ını okur ve gece geç saatlere kadar gaz lambasının ışığında örgü örerdidi. Sonra örgü örmek istediği için kiliseye gitmeyi bıraktı. Ancak Kutusal Ruh, çok geç olmadan tehlike işaretini görmesine yardım etti ve yeniden Tanrı'yı hayatında ilk sıraya koydu. Kiliseye gitmek için zaman ayırdı ve örgü örmek için de yeterince zamanı arttı.

Kendi başlarına zararsız olan birçok etkinliğin, zamanımızı çalmasına ve Tanrı'yla ilişkimizi bozmasına izin verilebilir. Ava çıkmak, top oynamak, dikiş dikmek, kitap okumak ve daha binlerce etkinlik yanlış şeyler değildir ama hayatlarımızda onlara ilk sırayı verirsek yanlış olurlar.

Öyle olduğunda, hayatlarımızdaki ilk yere sadece Kendisinin layık olduğu Tanrı'ya bütün kalbimizle tapınmamızda arka zeminde dağınıklık oluştururlar.

Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin (Romalılar 12:1-2).

Bu ayetlerin son kısmına dikkat et-

tiniz mi? Rab'be içimizdeki her şeyle tapınmaya karar verdiğimizde Tanrı için iyi ve beğenilir olanın ne olduğunu bileceğiz. Zararlı olan ve temelde zararsız olan şeyleri ve gerçekten iyi olan şeyleri birbirinden ayırt etmemize yardım edecektir. Bize düşen şey, kendimizi disipline sokmak; kendimizi Tanrı'yla uyum içinde tutmaktır. Bunu yaptığımızda başka her şey ait olduğu yere oturacaktır.

Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün (Filipililer 4:8).

DIŐINSAL DIŞAVURUM

Gerçek tapınmanın temelinden bahsetmiŐtik: Tanrı'nın önünde doğru olan bir yürek... ve tabii ki, böyle bir yürekten de doğru davranıŐlar kaynaklanır. Eğer Tanrı'yı seviyor ve kardeŐimizi seviyorsak ona zarar vermeyiz; ona yardım etmek için elimizden gelen her Şeyi yaparız.

Ancak tapınmanın diŐinsal diŐavurumlarında kafamızda sorular oluŐturacak öğeler olabilir. Bizlerin de Yahudiler'in Eski Antlaşma zamanlarında yaptığı gibi kurbanlar sunmamız gerekiyor mu? Elçiler ya da başka azizlerin heykelleri, resimleri

önünde eğilmeli miyiz? Kilisede ellerimizi çırpıp saygısızlık mıdır?

Tapınmada yaptığımız şeylerin bazıları içinde bulunduğumuz kültürle ilgili olabilir. Kültür kendi başına tabii ki yanlış bir şey değildir. Her toplumda, tapınma konusunda kilise ve hayatın bir kısmı haline gelmiş olan belirli kabul edilmiş adetler vardır. Bunlar Kutsal Kitap'a aykırı olmadıkları sürece yanlış değildirler. Bunun yanı sıra, Tanrı'nın gözünde gerekli de değildirler. Ama tapınmaya yaklaşımımızı etkilerler.

Ayrıca kişiliklerimiz de karşılık veriş biçimlerimizi etkiler. Arkadaşlarınızı düşünün. Bir arkadaşınıza değer-

li bir hediye verdiğinizde heyecandan hoplayıp zıplayabilir. Başka bir arkadaşınız da, aynı derecede mutlu olduğu halde, sadece gülümseyip "Teřekkür ederim" diyebilir.

Neden farklı şekillerde karşılık verirler? Sadece kişilikleri farklı olduğu için.

Bu etkenlerin yanı sıra, Kutsal Kitap da bizlere tapınma konusunda ilkelere vermiştir. Eski Antlaşma zamanında tapınan kişilere izlemeleri için belirli kurallar verilmişti, özellikle de kurban sunma konusunda. Günümüzde bizler bu kuralları izlemiyoruz çünkü kurbanlar gelecekteki şeylerin simgeleri ya da "re-

simleri"ydiler. Kuzunun öldürülmesi ve kanın serpiştirilmesi Mesih'e işaret ediyordu. İsa Mesih, kanını Golgota'da dünyanın günahları için döken Tanrı Kuzusu'dur. Bizler şimdiki bu kurban kesme ayinini yerine getirmiyoruz, çünkü artık bunu yapmamıza gerek yoktur. Bunun ne anlama geldiğini bildiğimiz için, Mesih'in bizim için zaten vermiş olduğu tam ve kusursuz kurbanı kabul etmek için Golgota'ya bakıyoruz.

İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı... Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan

olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti... Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü (İbraniler 9:1,11,15).

İncil, sadece Tanrı'ya tapınılması gerektiğini vurgulamıştır. Elçi Yuhanna göksel bir varlığa tapınmak için yere kapandığını ama şu sözlerle durdurulduğunu anlatır:

""Sakin yapma!" dedi. 'Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!"" (Vahiy 19:10).

İsa çarmıhta öldüğünde, bir kâhin olarak bizlerin de aynı ayrıcalıklara sahip olabilmemizin yolunu açtı. Hepimiz direkt olarak Tanrı'nın huzuruna çıkıp O'na tapınabiliriz.

Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin (Vahiy 1:5-6).

Bizler bütün yüreklerimizle Tanrı'ya tapınmak için özgürüz ve bu tapınma birçok biçimlerde dışavurulabilir. Daha önceki derslerde, dua, müzik, ilahiler söylemek, beklemek ve davranışlarımızla tapınmaktan

söz ettik. Rab'be olan sevgimizi dışavurmanın daha da başka yolları var mıdır? Ya Rab'le yalnız zamanımızda ya da başka inanlılarla birlikteyken yüreğimizden şükranlar yükseldiğinde?

Kutsal Ruh, tapınma zamanlarımızda bize yardım eder. Bir grup olarak beraberken ilahiler söyleyeceğimiz ve sevinçle ellerimizi çırpacağımız zamanlar olacaktır. Bu, Kutsal Kitap'a uygundur (Mezmur 47:1). Kutsal Kitap bizlere ellerimizi kaldırmamızı da söyler.

*Ey sizler, RAB'bin bütün kulları,
RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun! Elle-*

rinizi Kutsal Yer'e doğru kaldırıp RAB'be övgüler sunun! (Mezmur 134:1-2).

Kutsal Kitap, antlaşma sandığı Yeruşalim'e geri getirilirken Davut'un dans ettiğini söyler: *"Davut, RAB' bin önünde var gücüyle oynuyordu* (2.Samuel 6:14). Kuşkusuz sevinci öylesine taşıyordu ki yerinde duramıyordu.

Rab tapınmamızda ve içten övgülerimizde özgürlüğe sahip olmamızı ister. Kutsal Ruh, Baba'yı yüceltmek için bizim aracılığımızla hareket etmek ister. Bizim farklı kişiliklerimizi de kullanacaktır çünkü bizleri bireyler olarak görür ve kabul

eder.

Bizler de herkesin bizim gibi olmadığını ve başka insanların Kutsal Ruh'un hareketine bizden farklı biçimlerde karşılık verebileceklerini hatırlamalıyız. Herkes duygularını aynı çabuklukta dışarıya vurmaz. Sessizce oturan bir adam, ruhu Mesih'le birlikte göksel yerlere yükseltilmiş olardan Rab'bi dinliyor olabilir.

Birisi yerinden çok az kıpırdadığı halde ayakları sık sık dans eden bir kadına bunun nedeni sormuştu. Hepsi de sakat doğan yedi kardeşi olduğunu öğrendiler. Rab'bi övgüsünün dans biçimini alışına şaşma-

malı. Sözüünü ettiğimiz kişilerin hepsi tapınmalarını aynı şekilde dışavurmuyorlardı ama hepsi de içten, yürekten bir şekilde tapınıyordu.

Romalılar 12:10'da verilen, *“Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın”* kuralını izlersek tapınmamız saygısız olmaz ve başkalarını tökezletmez. Başka insanlara, onların kültürlerine, kişiliklerine ve Rab'le olan yürüyüşlerine saygı göstereceğiz.